

רע"פ 7072/21 - מחמד פלאח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7072/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

מחמד פלאח

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בナンצראת מיום 9.9.2021 בעפ"ת 47171-04-21
שניתן על ידי השופט א' לינדנשטרואס

בשם המבקש:

עו"ד שמואל לוינשטיין

החלטה

1. לפניו בקשה למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בנצראת (השופט א' לינדנשטרואס) בעפ"ת 47171-04-21 מיום 9.9.2021, בגין דחאה ערעור המבקש על הכרעת דין וגזר דין של בית משפט השלום לטעבורה בנצראת (השופט י' כתילי-מני) בעפ"ל 8879-01-16 מיום 21.1.2020 ומיום 8.3.2021 בהתאם.

2. כמתואר בכתב האישום שהוגש נגד המבקש, בתאריך 12.5.2015 בבית המשפט השלום לטעבורה בנצראת במסגרת תיק גמ"ר 14-01-813, נפסל הנאשם מלקביל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים.

חרף זאת, בתאריך 28.1.2016 ביקש נаг ברכב כשהוא פסול נהיגה, ללא רישיון נהיגה תקף, ולא פוליסט בטוח בת-תקף.

3. על כן, יוחסו ל המבקש עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן): פקודת התעבורה); נהיגה ללא ביטוח תקין לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
4. המבקש כפר בעובדות המיחסות לו בכתב האישום תחילה, וטען כי הודהו במשטרה נגבתה בדרכי "תחבולה" תוך "הציג שווה ושכנועים פסולים", כלשהו. לאחר שהחל הליך הוכחות, חזר המבקש מכפירתו והודה במיחסות לו בכתב האישום.
5. משכך, בית משפט השלום הרשייע את המבקש בעבירות שבכתב האישום וגזר עליו, בין היתר, 8 חודשים מאסר בפועל, לריצוי בחופף לעונש מאסר מותנה בן 8 חודשים אשר היה תלוי ועומד נגדו (בתיק גמ"ר 14-01-813), ופסילת רישיוון נהיגה למשך שנה מהתום הפסילה הקודמת.
6. לאחר גזר הדין, המבקש הגיע בקשה לתקן הפרוטוקול באופן שייכתב: "כי הוא מוכן להודות אך הדגיש שהוא מודה למורות שהוא לא ביצע את העבירה". המשיבה מצידה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחויז. בעקבות הורשע".
בעפ"ת 16-04-23924 בבית המשפט המחויז נצרת, ניתן פסק דין ובו צוין כדלקמן: "על פי בקשתם המשותפת של הצדדים, מתකבל הערעור במובן זה שפסק הדין של בית המשפט קמא מבוטל. הדין יוחזר לבית משפט כאמור לשלב שקדם להודהה המשיב בעבירות בהן הורשע".
6. משהושב הדין בבית משפט השלום בפני מותב אחר, התקיימו מספר דיוני הוכחות ובסופה המבקש הורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.
7. בית המשפט העדיף את גרסאות עדי הتبיעה על פני גרסת המבקש תוך שקבע כי היא "איינה הגיונית", ובפרט לנוכח התרשםתו כי המבקש והדים מטעמו ניסו לתאם גרסאות. עוד זקף בית המשפט לחובת המבקש, את הימנעותו מהbabat ראיות שהיה בהן כדי "לשפוך אור על האירוע", דוגמת תמונות מהמצלמות שבביתו.
7. בגזר דיןנו, עמד בית משפט השלום מחד גיסא על חומרת העבירות בהן הורשע המבקש, ועל עובדת קיומה של הרשעה קודמת בעבירה של גרים מותם בניהoga רשלנית בגינהنفسו; מאידך גיסא, שקל את תסקירות שירות המבחן, במסגרתו צוין כי הנאשם הפנים את מסוכנות התנהגותו, הביע צער וחרטה וכן נכונות להשתתף בהליך טיפול.
- לאור כל האמור, בית משפט השלום גזר על המבקש 9 חודשים מאסר בפועל שירות, וכך בדרכו של עובדות שירות, וכן הופעל בחופף לעונש מאסר על תנאי בן 8 חודשים התלי ועומד נגדו; 10 חודשים מאסר על תנאי לביל עבירה לפי סעיפים 10(א) ו-67 לפקודת התעבורה, למשך 3 שנים; פסילת רישיוון נהיגה לתקופה של 4 שנים, במצבבר לכל פסילה אחרת; 8 חודשים פסילת רישיוון נהיגה על תנאי לביל עבירות אחת מן העבירות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה; Kens עמוד 2

במספר 2,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תMOREתו; והעמדת המבוקש בצו מבחן למשך שנה.

8. ערעورو של המבוקש לבית המשפט המחויז על הכרעת דין וגזר דין נדחה, תוך שנקבע כי אין בטענותיו כדי להצדיק הטענות בנסיבותו ומהימנותו של הערכת הדינית. עוד הודגש, כי לא נפל פגם בריאות המשיבה ובמשקל הראייתי אשר ניתן להן. כמו כן, נדחו טענות המבוקש באשר לקביעות הودאותו במשטרה.

9. אשר לגזר הדין, נקבע כי בית משפט השלום שקל כראוי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה את העובדה כי לחובת המבוקש הרשעה תעבורתית קודמת בעבירה של גרים מתוות בנהיגה רשלנית. הודגש כי ההחלטה להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל לריצוי אחורי סורג ובריח מהוועה "הקלה של ממש" בעונשו, וכי בנסיבות אלה מילא אין סטייה המצדיקה את הטענות ערכאת הערעורה.

10. מכאן הבקשה שלפני, במסגרת המבוקש שב ומציג על קביעות הערכאות הקודמות בעניינו, ומעלה טענותמן היקב ומגן הגורן; כי לא היה הוא זה שנהג ברכבו; נגד קביעות הודאותו במשטרה; וכי נמנעה ממנו אפשרות להגשת ראיות נוספות רלוונטיים ועוד. כמו כן, טוען לחומרת העונש תוך שהוא מציג על אורכה של פסילת רישומו, וטען כי אינה סבירה ומידתית בשל הפער הקיים בין עונש הפסילה שהוטל עליו על ידי המותב בפסק הדין הראשון לבין זה שהוטל עליו בפסק הדין מושא הבקשה שלפניו.

11. דין הבקשה להידוחות.

להלן היא כי רשות ערעור ב"גלאי שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניין הפרטி של המבוקש, או כאשר מתעורר חשש כי נגרם לו עיוז דין מהותי או אי צדק קיזוני (רע"פ 5757/18 מריסאת נ' מדינה ישראל, פסקה 11 (2.8.2018)).

כמו כן, בקשה רשות ערעור המופנית כלפי גזר הדין, לא תינתן אלא במקרים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה ההנוגה בנסיבות דומות (רע"פ 20/2013 אלהויל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (25.8.2020)).

12. הבקשה שלפני אינה נופלת בגדלים של במקרים חריגים אלו. חרף ניסיונו של המבוקש לשווות לטענותיו נופך עקרוני בדבר מידת הטענות הערכת הדינית בניהול הגנת הנאשם", אני סבור כי למעשה בקשרו אינה חורגת מدل"ת אמותו של עניינו הפרטי. אף אם מצבתיכן פולט גמיסדיוני בביבטה המשפט שלום אשר גרם לו עיתון, קלוחומרה העשו"ס להצדיק מתרשות ערעור "בגלאי שלישי" (רע"פ 4631/21 פינן הוועדה המרכזית לתקנון ובניה ישובי חברון, פסקה 12 (12.09.2021)).

13. למקרה מן הצורך, הכרעת הדין שניתנה על ידי בית משפט השלום מפורת ומונמקת, ונסמכת על ממצאים עובדיים וקביעות מהימנות מובהקות ביחס לעדים שהופיעו לפני. גם בטענת המבוקש כי נמנעה ממנו היכולת להוכיח כי הודאות החוץ אינה קבילה, אין כדי לשנות מהותצת האמורה. בעניין זה, אין לי אלא לשוב ולהפנות לדברים שנאמרו בפסק דין של בית המשפט המחויז עמוד 3

בעניינו של המבקש, המקובלים עליו:

"... מקום בו טוען המערער [ה המבקש - י' א'] כי מאפייני אישיותו הם שהביאו להודאותו בדבר שלא עשה, שומה היה עליו להוכיח טעنته זו בעדותו שלו ובחוות דעת מומחה אודות אישיותו ומילא, המסמכים שלא הותר להגישם, בעניין ההליך שנוהל קודם להעברתו לבב' השופטת קמא, לא היה בהם די כדי לבסס ראייתם טעונה זו" [ההדגשה אינה במקור - י' א'].

14. כמו כן, אין רואה לקבל את טענות המבקש על אודות הפער בין משפט רישומו לבין גזר הדין הראשון לשני. משבוטל פסק הדין הקודם והדין הושב לבית משפט השלום לפני מوطב חדש, הרי שעונשו נגזר בהתחשב מכלול השיקולים והטייעונים שעמדו לפניו מوطב זה.

15. מן הרואו לציין כי אין להמעיט בחומרת מעשיו של המבקש, אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישומו ובעוד עונש מסור מותנה תלוי ועומד נגדו. בכך, פעל תוך התרסה נגד רשות החוק והעתlettes מהחלטות בית המשפט. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישומו בסוגה סכנה לשלום הציבור, והוא אף משקפת יחס מזלאל בחוי אדם, בצוותם בית המשפט ובחוק (reau"פ 5300/00 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (12.8.2018)).

לקר מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודה ביטוח בת-תיקף, העולה להקשות על נפגעי תאונות דרכים במימוש הפיצויים הזכאים להם (reau"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (04.09.2019)).

16. נראה אם כן, כי בנסיבות זמן פסילה ולא תעודה ביטוח בת-תיקף, בית המשפט כי איןנו נרתע מסיכון חי אדם ואף לא ממורא הדין. בהינתן זאת, אני סבור אףוא כי העונש שהוטל עליו אינו חמור כלל ועיקר, ואף מקל עמו.

17. אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"א בחשוון התשפ"ב (27.10.2021).

שפט